

De afgelopen jaren daalde het aantal bedden in de ggz; het aantal incidenten met verwarde personen groeide. Wat als dit over je eigen moeder gaat?

Gastschrijver **Rianne Meijer** is eind-redacteur bij Linda., freelance journalist en schrijver.

Je moeder als verward persoon

STussen 2012 en 2018 nam het aantal incidenten met verwarde personen dat bij de politie werd gemeld toe van 44.000 naar 83.000. Mensen die onder invloed van depressies, psychoses en ander psychiatrisch leed gasleidingen in hun huis lieten ontploffen, buurtbewoners bedreigden of zichzelf iets probeerden aan te doen. Een van die verwarde personen was mijn moeder.

Teruggeworpen

Toen mijn zusjes en ik klein waren, had ze weliswaar vaak last van angsten, maar echt mis liep het pas toen wij op kamers gingen. Bij gebrek aan een gezin om zich op te focussen, werd mijn moeder op zichzelf teruggeworpen. Ze zakte weg in een peilloos diepe depressie. De huisarts schreef medicijnen voor, maar nadat ze daar in korte tijd tien kilo van was aangekomen, besloot ze er van de ene op de andere dag weer mee op te houden. De meeste dagen lag ze trillend en huilend op de bank. Af en toe belde ze me op om te vertellen dat ze dood wilde. Ik belde op mijn beurt de huisarts, een psychiater waar ze tijdens een eerdere burn-out onder behandeling was geweest en een bevriende psycholoog. Tot mijn grote opluchting werd ze uiteindelijk op de crisisopvang opgenomen. Die opluchting bleek vrij naïef.

Na vier weken deed ze haar eerste zelfmoordpoging. Ze probeerde zichzelf te verdrinken in een slootje nabij de kliniek. Een schreeuw om aandacht, concludeerde zo'n beetje iedereen. Ze mocht niet meer in haar eentje naar buiten

en kreeg extra pillen. En toen die weinig opleverden, nog meer pillen. Angstremmers, antidepressiva, kalmeringsmiddelen, slaatabletten, antipsychotica, zoveel medicijnen dat ze op straat af en toe zomaar ineens omkukelde. Van de crisisopvang werd ze doorgestuurd naar een dagbehandeling waar ze groepstherapie volgde. Heel veel tijd voor persoonlijke aandacht was er niet. Er moesten eindeloze formulieren ingevuld, protocollen gevolgd, vergaderingen bijgewoond en zoveel mogelijk patiënten 'genezen' verklaard, want dat vond de verzekering prettig.

Twee strips

Mijn moeder werd niet genezen. Op dinsdag 6 oktober 2015 reed ze rond vijf uur 's ochtends naar een meertje in mijn ouderlijk dorp, nam twee strips pillen en ging het water in. Deze keer lukte het wel. Nadat we haar telefoon weer aan de praat hadden gekregen, ontdekten we dat ze de zondag voor haar dood nog tevergeefs naar de psychiater in de instelling waar ze werd behandeld had ge'appt om te smeken om een afspraak.

In 2012 besloot toenmalig minister Edith Schippers samen met de geestelijke gezondheidszorg, gemeenten en verzekeraars het aantal bedden in de ggz terug te brengen van 30.000 naar 20.000 in 2020. Je hoeft geen genie te zijn om te vermoeden dat die deal verband houdt met de toename aan incidenten met verwarde personen sindsdien. Verwarde personen die iemands kind, geliefde, vrouw, collega of moeder waren. Zoals de mijne. **C**